

Teaterskole anklages for at nedbryde elever

Teatersekt? Tidligere elever på teaterskolen Center for Kreativitet og Teater i København anklager skolen for at manipulere og nedbryde folk gennem terapi. Eksperter mener, at skolens leder bedriver sekterisk amatørterapi.

Af Kasper Krogh
og Line Holm Nielsen

Teaterskolen Center for Kreativitet og Teater i København, der udbyder kurser i bl.a. scene- og livskunst, anklages af flere tidligere elever for at manipulere og nedbryde folk gennem terapi og sekteriske metoder. Ifølge centrets hjemmeside kan elever via et kursus, som koster 20.000 kr., »styrke og synliggøre mangfoldigheden af kreativt potentiale«, og på hjemmesiden fortæller begejstrede elever om deres ophold på centret.

Men ifølge en række tidligere elever har kurserne snarere karakter af intensiv terapi i gruppeform, der for flere har været både grænseoverskridende og psykisk nedbrydende. De retter en skarp kritik mod ejer og hovedunderviser på centret, Barbara von Siebenthal.

»Von Siebenthal påstår selv, at hun ikke laver terapi. Men jeg vil påstå, at det er hardcore terapi, hvor hun finder folks komplekser og bryder deres forsvær ned. Og det har intet med uddannelse at gøre,« siger Louise Riisgaard.

Hun og en anden tidligere elev, Marie Carolina Imoel, har taget initiativ til et netværk af tidligere elever, der er kritiske over for centret, og som nu tæller 64 personer. De kritiserer særligt en metode, hvor Barbara von Siebenthal bruger gruppedynamik til at lukke munden på kritiske elever ved at spille eleverne ud mod hinanden. Men også øvelser, hvor elever har optrådt helt eller delvist nøgne, kritiseres.

Center for Kreativitet og Tea-

ter har i årevis modtaget offentlige midler via AF, der har betalt for ledige kunstners ophold på centret. AF Storkøbenhavn vil nu undersøge forholdene på centret nærmere, før de henviser flere ledige dertil.

Psykoteraapeut Cyril Malka har forsket i sekteriske bevægelser som Tvind, Scientology og Jehovas Vidner. Han siger om centret: »En sekt vil typisk benytte sig af de samme psykologiske metoder, som von Siebenthal benytter sig af. Er det så en sekt? I bedste fald kan man i hvert fald sige, at der er tale om meget, meget dårlig, nedbrydende terapi. Metoderne er destruktive,« siger Cyril Malka og betegner metoden, hvor man bruger gruppedynamik til at lukke munden på kritiske elever, som »Tvind-lignende hjernevask-metoder«.

Formand for Dansk Psykologforening, Roal Ulrichsen, betegner metoderne på centret som »psykologiske overgreb.«

Skolens leder, Barbara von Siebenthal, siger, at kun en procentdel af hendes 2.000 hidtidige elever på centret har været kritiske og afviser anklagerne om sekterisme og farlig terapi.

»Skolens uddannelse tager ikke sigte på terapi, men derimod på at arbejde med teater og kreativitet. At udvikle sig som skuespiller, menneske og kunstner har naturligvis et stærkt, selvudviklende aspekt. Det lærer man ikke uden at flytte sine grænser,« siger von Siebenthal.

kkh@berlingske.dk

lin@berlingske.dk

De fik nok af Siebenthal

Barbara udstøder et gisp:
»Du slog mig! Lige i ansigtet! Hørte I det? Følte I det? Hun slog mig i ansigtet?« Og gruppen råber:
»JA!«

Sådan bliver det ved. Indtil en fyr siger:
»Nu synes jeg, at vi har brugt energi nok på Signes dramaer.«

Fra da er det, som om Signe forsvinder. Bliver luft for de 50 mennesker, der indtil for få timer siden havde været hendes venner. Perpleks sidder hun lidt, før hun sniger sig ud ad døren og op på sovesalen, hvor hun pakker sine ting. Med sin taske over armen går hun væk fra gården. Først ved midnattid, efter fem stop med bilister, der har samlet hende op, når hun hjem til Danmark.

Lukrativ forretning

Center for Kreativitet og Teater under ledelse af Barbara von Siebenthal holder til på Rentemestervej i Københavns nordvestkvarter. Von Siebenthal har ifølge sin hjemmeside en baggrund som skuespiller, stemmeformer, kropsterapeut, healer og spirituel vejleder. Og i skolens smukke, nyrenoverede

bestemme uhindret, hvad andre i gruppen skal lave – lege, som ved mindst én episode i skolens tidlige liv har udviklet sig til, at flokken rendte nøgne rundt i en svensk landsby, mens Barbara von Siebenthal filmede det hele.

Der har været S/M-lege, hvor eleverne skulle lære at stå ved deres sadistiske side. Eleverne er blevet opfordret til at strippe for hinanden, ét køn ad gangen. Til at simulere sex med andre kvinder. Og det hele foregår, siger eleverne, i en atmosfære, hvor det bliver sværere og sværere at sige fra:

»Det handler om at gå fuldstændig over stregen, fuldstændig. Ellers gør du det ikke nok. Hvis hun opdager, at nogen tøver lidt, så falder hun over dem. Så er de »i modstand«. Grænseløsheden udvider sig undervejs, indtil man til sidst har en fornemmelse af, at der ikke er nogen,« siger Marie Carolina Imoel.

Hovedtanken fra de tidligere elever er imidlertid den psykiske påvirkning, som de mener, Barbara von Siebenthal udøver på sine kursister. De mener, at hun bevidst nedbryder deres personlighed og personlige grænser, så enhver rationalitet, kritisk sans og stillen spørgsmålstejn skubbes til side. Hun fortæller dem hele tiden, at det er deres ansvar, hvis de ikke

Tidligere elever ved Center for Kreativitet og Teater har nu dannet et netværk, der har til formål at sætte focus på stifteren Babara von Siebenthals undervisningsmetoder. Foto: Sigrid Nygaard

På Center for Kreativitet og Teater i Københavns nordvestkvarter underviser lederen Barbara von Siebenthal elever i at styrke deres kunstneriske udtryk. Men det er ikke hele sandheden om skolen, mener en kreds af 64 tidligere elever. Flere af dem står i dag frem og fortæller om en leder og et undervisningsforløb, der med deres ord er både »sektlignende«, »grænseoverskridende« og »psykisk nedbrydende«.

Af Line Holm Nielsen og Kasper Krogh

Alene, langt ude i en svensk skov, trasker Signe Kruse rundt. Hun går og går, mens tankerne pisker rundt. I hovedet gennemlever hun de seneste måneder; har svært ved at skelne virkelighed fra fantasi.

Det er en lørdag eftermiddag i foråret 2003, og hun har nærmest ikke sovet i flere dage. Ingen af de godt 50 elever fra »Center for Kreativitet og Teater« i København har sovet meget i den lille uge, de har opholdt sig på ødegården i Sverige. De mediterer intenst, taler, synger, skrider og traver kilometer efter kilometer, laver fysiske øvelser og terapeutiske rollespil, hvor folk græder og råber. Fra morgentil langt ud på natten. Ingen kan på noget tidspunkt være alene. Kun på toiletet.

Og det er fra toiletet, at Signe nu har set sit snit til at komme væk et par timer. Hun har brug for at være sig selv. Et par dage før har de igen rekonstrueret dybt personlige familiefølelser for hinanden og for skolens leder, Barbara von Siebenthal. Signe er, som de fleste andre af eleverne, dybt fascineret af Barbara. Hun er karismatisk, smuk, har en stærk udstråling og besidder, føler eleverne, en nærmest guddommelig indsigt i dem. Hun ser dem. Og Signe har, som de andre, taget Barbaras tolkninger til sig. Uden tvivl og uden tøven. Barbaras sandheder har hun gjort til sine.

Men for et par dage siden dukkede tvivlen op. Barbara von Siebenthal har tolket noget i hendes familiebaggrund på en måde, der ligger så langt fra Signes opfattelse, at hun har svært ved at acceptere det. Barbara kaldte hende »stædig«, fordi hun ikke ville forstå. Signe følte sig ydmyget.

Efter et par timer alene i skoven vender Signe tilbage til ødegården. Hun bliver straks kaldt ind i fællessalen, hvor de 50 andre elever venter på hende. I de seneste uger har holdet fyldt alt i hendes liv, og de andre elever har været hendes nærmeste venner.

Nu sidder de alle med front imod hende og er vrede. De råber, at hun pisser på Barbara, den dygtigste lærer overhovedet, når hun bare går på den måde. Siger, at hun »tager al energien i gruppen«, at hun søger opmærksomhed, at hun »spiller offers« og lyver. Og Barbara siger blot:

»Du har skabt denne situation. Hvordan vil du løse den?« Stående over for 50 vrede mennesker er Signe lamslået og bange. Hun beder gruppen om tilgivelse og forsøger at forklare sig. Uden held. Til sidst vender hun sig mod Barbara og trygler:

»Hjælp mig. Du er jo læreren!«

lokaler, en gammel støberi, kan man – ifølge hjemmesiden – lære at »udforske styrken af sin kreative individualitet. Gennemtrænge personlighedens multidimensionalitet og af-dække et dybere selv som kilden til din skaberkraft.« Det sker ifølge præsentationsmaterialet med stemmetræning, fysiske øvelser som meditation, energitræning, dans og teatertræning. Alt sammen for at man kan udtrykke sig mere frit, ægte og autentisk som kunstner og menneske. Centret er, skriver von Siebenthal på sin hjemmeside, »baseret på en holistisk holdning og en tro på ethvert menneskes ansvar for sit eget liv, og er uafhængig af religiøse og filosofiske retninger.«

Det lyder godt. Og hjemmesiden er da også fyldt med billeder af glade, kreative mennesker og mange positive udsagn fra studerende:

»Jeg har aldrig været et sted, hvor jeg føler mig mere set, mødt, elsket og udfordret. Og bliver rørt dybere, højere, større og længere end jeg troede muligt,« siger en, mens en anden skriver:

»Center for Kreativitet og Teater er det første sted, jeg har oplevet, hvor vores dybeste længsler bliver taget så seriøst, og hvor vi bliver både udfordret og hjulpet til at gå igennem vores dybeste frygt for at følge disse længsler.«

Men det er ikke hele sandheden om skolen, mener en kreds af 64 tidligere elever af Barbara von Siebenthal. Flere af dem står i dag frem og fortæller om en leder, en skole og et undervisningsforløb, der med deres ord er både »nyreligiøst«, »sektlignende«, »grænseoverskridende«, »psykisk nedbrydende«, »gruppemanagerende« og »diktatoriske«.

Metoderne på skolen minder i værste fald om hjernevask og Tvind-lignende individ-nedbrydning, i bedste fald om amatøragtig psykoterapi, som har givet flere elever psykiske problemer, siger fem tidligere elever, som i dag står frem i Berlingske Tidende.

Skolen er tilsyneladende en lukrativ forretning. Den har, ifølge von Siebenthal selv, haft 2.000 elever i sin otteårige historie. Med en elevbetaling i dag på 20.000 kroner for et fem måneders forløb og med hold på mellem 40 og 70 elever ad gangen har Barbara von Siebenthal tjent mindst 10 mio. kroner alene på de længerevarende kurser. Og en hel del af pengene er offentlige skattekrone.

Pisk og gulerod

Kursusprisen på 20.000 kroner garanterer imidlertid hverken en undervisningsplan, pensum eller en formuleret pædagogik. De tidligere elever Signe Kruse, Louise Riisgaard, Marie Carolina Imoel, Marija Shanta Bjørgeseter og Anne-Marie Kjerulf Pedersen – der har gået på skiftende hold fra 1998 til dette forår – fortæller enslydende beretninger til Berlingske Tidende om, hvordan undervisningen foregår på Center for Kreativitet og Teater.

Ifølge de tidligere elever begynder næsten hver undervisningsdag med, at læreren, Barbara von Siebenthal, bogstaveligt talt »nuser ind« for at »fornemme energien« i rummet. Herefter sætter hun gang i øvelser – det kan være dans, meditation, »bodyflow«, øvelser, hvor man skiftevis skal grine og græde i halve timer og andet, hvor man skal trække, mærke og dele hinandens »energi«. Flere øvelser er gode, ligefrem sjove.

Andre er mere – for ikke at sige meget – problematiske og grænseoverskridende, mener de tidligere elever.

Hver dag sidder eleverne i rundkreds, hvor en eller flere bliver pillet ud og skal forklare sine inderste følelser og problemer for resten af holdet, mens Barbara von Siebenthal analyserer og formemmer energien. Tøver eleven, vil han eller hun oftest blive nedgjort, udstillet foran gruppen eller få at vide, at de er »i modstand«, forklarer de tidligere elever. Tager de imod von Siebenthals tolkninger og ideer, vil de derimod blive bifaldet af hende og gruppen.

Eleverne har skullet slå hinanden i hovedet og bagefter sige »taks«. Har leget »tyran-lege«, hvor én person får lov at

kan leve op til gruppens forventninger. Og at hun bruger den dynamik, der uvægerligt er i en gruppe, til at nedbryde individet:

»Hun påstår selv, at hun ikke laver terapi. Men jeg vil påstå, at det er hardcore terapi, hvor hun finder folks kompleksiteter og bryder deres forsvar ned. Ens egen fortolkning af ens følelser er forkert, får man at vide hele tiden. Til sidst er én personlighed opløst. Man ved ikke længere, hvad der er rigtigt og forkert indeni,« siger Louise Riisgaard, der gik på skolen i 1998-99.

Ifølge Anne-Marie Kjerulf Pedersen, der forlod kurset i april i år, er metoden stadig den samme:

»Problemet er, at hun går ind og underkender elevernes egen dømmekraft. Hun er overjagende i forhold til gruppen, og man sidder tilbage med en følelse af skyld og skam over ens tvivl. Opholdet er et overgreb rent psykisk,« siger hun.

Fra vær tolereres ifølge de tidligere elever ikke på skolen. Ligesom Barbara von Siebenthal ifølge eleverne har opfordret dem til at droppe kontakt til familiemedlemmer, venner og til eventuelle psykologer, de måtte være i behandling hos. Der bliver lynhurtigt etableret en forståelse af »dem og os« – alle uden for skolen har ikke forstået, alle indenfor er »udvalgte« i en vis forstand.

Kritiske elever bliver tilsyneladende hurtigt sorteret fra. Barbara von Siebenthal isolerer tøvede eller tvivlende elever rent socialt og vender gruppen imod dem, siger de tidligere elever. For at statuere et eksempel.

Skeptikerne, der ofte bliver smidt ud eller går selv efter få dage, skal heller ikke regne med at se deres penge igen. Af skolens hjemmeside fremgår det, at man ikke kan få sine 20.000 kroner retur.

Tilnærmelser

For Marie Carolina Imoel endte knap et års ophold på Center for Kreativitet og Teater brat og noget sarpræget. Barbara von Siebenthal havde gennem længere tid lagt an på hende, fortæller Marie. Barbara sagde, at hun havde haft en drøm om, at hun og Marie havde været partnere i et tidligere liv. Og at de skulle finde ud af, hvad det var for noget.

Marie var forvirret. Hun følte sig på én gang udvalgt – som noget særligt hos den lærer, alle kursisterne forguede. Og samtidig var hun slet ikke interesseret, hun havde selv mand og barn. Men hun vidste også, at hvis hun sagde fra, ville hun blive udstillet foran gruppen.

Marie forsøgte over flere gange at afvise Barbara von Siebenthal. Tilnærmelserne kulminerede på en tur til ødegården i Sverige, hvor Marie sagde endeligt fra.

»Så kom jeg ind i rundkredsen. Det skete to gange. Jeg var den sidste, der kom ind i rummet, og Barbara sagde: 'Kan I mærke, at nu kommer der en meget destruktiv energi ind i rummet?' Og hele flokken sagde ja,« siger Marie Carolina Imoel.

I timevis blev Marie sat under behandling. Hun fik at vide, at hun var »ren Lucifer-energi«, og at denne djævelske energi var så stærk, at selv Barbara var ved at falde for den. Ingen burde tale med Marie, formanede Barbara, eller se hende i øjnene, for så ville man blive fanget ind af den luciferske energi. Hele vejen hjem i bussen sad Marie alene. Ingen talte med hende eller så på hende. Hun tog hjem, kastede op og kom aldrig på skolen igen.

Samme oplevelse havde Marija Shanta Bjørgeseter. Hun indledte, fortæller hun, efter stærke tilnærmelser fra Barbara von Siebenthal, et forhold til sin lærer – og blev dermed én af tre elever – alle kendte for Berlingske Tidende – som von Siebenthal har stået i forhold til:

»Jeg var helt forvirret. Jeg havde sat hende op på en piedestal. Hun havde været enormt streng mod mig under hele forløbet, men pludselig vendte hun bånden og var blid. Fra at have straffet mig hele tiden, fik jeg ros og belønning. Jeg svævede på én gang på en lysrød sky – og var frygtelig

forvirret,« siger Marija Shanta Bjørgeseter.

Marija Shanta Bjørgeseter, der gik på Center for Kreativitet og Teater i 2000, følte sig under dette holds Sverigestur så overbebyrdet af forholdet til Barbara von Siebenthal, at hun havde svært ved at følge med i det hårde program med meditation, terapi og fysiske anstrengelser. Hun havde nogle dybt personlige tanker, som var svære for hende at dele med gruppen. Alligevel blev hun presset af skrigende medkursister og Barbara, der til sidst blev meget vred på hende.

Marija blev sendt ud fra gruppen af Barbara – og da hun kom tilbage, blev hun konfronteret med 50 medkursister, der stirrer på hende, spurgt af Barbara von Siebenthal:

»Hvad tror du, der skal ske nu?«

»Og så sagde jeg: 'Jeg må gå. Jeg kan ikke tage imod jeres kærlighed'. Og det troede jeg på på det tidspunkt. Så forvrænget og manipuleret var jeg på det tidspunkt. Og så siger Barbara: 'Inden du går, skylder du gruppen at fortælle helt klart, hvad du skulle',« siger Marija Bjørgeseter.

Så det gjorde Marija. Stod foran 50 mennesker, halvkvalt af skyld og skam, og fortalte om sine inderste, svære tanker. Før hun forlod rummet, pakkede sine ting og gik fra ødegården.

Destruktive metoder

En fransk psykoterapeut, Cyril Malka, har i årevis studeret sekter og sektlignende bevægelser som Tvind, Scientology og Jehovas Vidner. Han mener, at man skal være forsigtig med begrebet sekt, men siger:

»En sekt vil typisk benytte sig af de psykologiske metoder, som von Siebenthal bruger. Er det så en sekt? I bedste fald kan man i hvert fald sige, at der er tale om meget, meget dårlig, nedbrydende terapi. Metoderne er destruktive. Det er forholdvist nemt at smadre en personlighed, hvis personen er åben overfor at gennemgå nogle forandringer – og det må man formode, at mange af disse elever er i udgangspunktet,« siger Cyril Malka, der har boet mange år i Danmark.

Cyril Malka mener, von Siebenthal på flere måder manipulerer med sine elever. For at ødelægge deres modstand spiller hun bevidst på at give eleverne skyldfølelse:

»Der er ingen terapiform, der spiller på skyld. Hun taler om »ansvar«, men ansvar ville være at få folk til selv at rette op på deres problemer. Her peger man personer ud og nærmest latterliggør dem. Det har intet med selvudvikling eller psykologi at gøre. Dertil kommer, at personligheden til dels viskes ud til fordel for gruppen. Det er en »hjernevaskmetode« helt i Tvind-ånd. Hvis du er enkeltindivid, er du sårbar. Hvis du holder dig i gruppen, er du sikker,« siger Cyril Malka, der også påpeger »elite-følelsen« på skolen som et sekterisk træk.

Roal Ulrichsen, formand for Dansk Psykologforening, har for Berlingske Tidende nærstudert Center for Kreativitet og Teaters hjemmeside. Han kalder teksterne på siden for »vås«:

»Du milde kineser, det er noget værre roderi. Et miskmask af ord, hentet fra religiøse og psykologiske rodekasser. Ud fra et fagpsykologisk perspektiv er dette slet ikke stringent,« siger han.

Ifølge Roal Ulrichsen vil en psykolog gå meget, meget forsigtigt til værks, hvis en problemramt patients forsvaret overhovedet skal pilles fra hinanden:

»Det er en overordentligt smertefuld proces, og man ville aldrig gå til værks på denne facon. Det er overgreb. Og overgrebet består i, at disse elever ikke kan sige fra,« siger Roal Ulrichsen, der også betegner en udstilling foran en stor gruppe, som Marija Bjørgeseter, Marie Carolina Imoel og Signe Kruse var udsat for, som »ren terror«.

Center brugt til aktivering

På trods af kritikken af skolen har det offentlige hidtil sendt mindst en halv mio. skattekroner i von Siebenthals kasse. Selv om der ikke foreligger nogen fast rammeaftale, er 26 personer efter ønske blevet sendt i aktivering på Center for Kreativitet og Teater fra AF Storkøbenhavn mellem 1998 og i år. Det vil AF nu ændre, siger arbejdsmarkedschef Claus Strandmark:

»Vi har ikke været opmærksomme på, at der kan være et problem. Jeg ved ikke, hvordan det konkret er blevet vurderet i de hidtidige tilfælde, men indtil denne sag er belyst, og vi har fået klarhed over, hvordan forholdene er på stedet, har vi lukket for tilgangen dertil,« siger Claus Strandmark.

Også den Fri Ungdomsuddannelse har i sin tid henvist flere elever til centret.

Elevprotesten

Marie Carolina Imoel og Louise Risgaard mødtes tilfældigt på gaden i april i år og havde da ikke set hinanden siden 1998, hvor de begge var elever hos Barbara von Siebenthal.

De fandt hurtigt ud af, at de begge havde haft svært ved at komme ovenpå psykisk efter opholdet på skolen, og de besluttede sig for at kontakte andre tidligere elever på skolen. I samarbejde med Dialogcentret i Århus, der ud fra et kristent ståsted oplyser om og advarer mod nyreligiøsitet og sekter, arrangerede de i maj måned to møder for tidligere elever på Center for Kreativitet og Teater. Cirka 50 tidligere elever mødte op for at udveksle erfaringer.

»Og der var en ret entydig stemning af, at de fremmødte tidligere elever havde haft en dårlig oplevelse på skolen,« siger Tom Thygesen Frederiksen, teolog fra Dialogcentret. Han og en kollega interviewede efter møderne 12 tidligere elever og en række elever besvarede et spørgeskema om Center for Kreativitet og Teater. På den baggrund retter Dialogcentret en skarp kritik mod Barbara von Siebenthal:

»For os at se er der nogle soleklare sekteriske, autoritære og manipulerende strukturer, som tilsammen har haft en skadelig virkning på i hvert fald nogle af eleverne. Også på elever, som ikke umiddelbart virker specielt sårbare, men velfungerende og sunde,« siger Tom Thygesen Frederiksen.

Foreløbig begynder nye hold på Center for Kreativitet og Teater til august. Imens er de tidligere elever, som Berlingske Tidende har talt med, i gang med at knytte et netværk af utilfredse kursister. 64 har meldt sig til indtil videre:

»Vi har det sådan: 'Nu må det fandeme være nok!' Jeg føler, vi har et ansvar, for vi har det så meget på afstand nu, at vi kan forholde os kritisk til det. Vi vil i det mindste nuancere billedet af skolen. Der ligger en masse glade elevberetninger på Barbaras hjemmeside, men da vi begyndte at ringe rundt på må og få, var responsen bare: 'JA! Endelig er der nogen, der gør noget!',« siger Louise Riisgaard.

lin@berlingske.dk

kkh@berlingske.dk

Så kom jeg ind i rundkredsen. Det skete to gange. Jeg var den sidste, der kom ind i rummet, og Barbara sagde: 'Kan I mærke, at nu kommer der en meget destruktiv energi ind i rummet?' Og hele flokken sagde ja.

Marie Carolina Imoel,

tidligere elev

Skoleleder afviser elevs kritik

Leder af Center for Kreativitet og Teater, Barbara von Siebenthal, har foretrukket at svare på kritikken af sit center på skrift.

Af Kasper Krogh og Line Holm Nielsen

Flere tidligere elever mener, at din undervisning er en form for terapi, som er grænseoverskridende og krænkende. Hvad siger du til det?

»Skolens uddannelse tager ikke sigte på terapi, men derimod at arbejde med teater og kreativitet. At udvikle sig som skuespiller, menneske og kunstner har naturligvis et stærkt selvudviklende aspekt. Det lærer man ikke uden at flytte sine grænser. Og ja, det kan være ubehageligt, ellers ville vi vel alle for længst have fundet et langt friere udtryk. Men krænkende er ikke et mål med undervisningen. Tværtimod arbejder jeg meget støttende med grænseflytning.«

Flere eksperter mener, at din undervisning er uprofessionel terapi, som kan være psykologisk nedbrydende på dine elever?

»Som sagt arbejder jeg ikke med terapi. Mine elever er raske mennesker, der frivilligt går ind i en kreativ udviklingsproces. De fleste kommer, fordi de er kreativt blokerede, og den største grund til blokeringerne er ofte, at eleverne identificerer sig med det kritiske

intellekt. Den kritik forsøger vi at bryde ned, det vil jeg gerne stå fuldkommen ved.«

Både elever og psykologer mener, at dit center har sekteriske træk?

»På Center for Kreativitet og teater er vi hverken en sluttet personkreds, der bekender sig til en særlig religion, og vi er heller ikke yderligtgående, fanatiske eller en kult. Vi er et undervisningssted, hvor folk kommer og går.«

Flere af dine tidligere elever mener, at du er meget autoritær og diktatorisk. De mener, at du dikterer eleverne, hvilke følelser de har?

»Ja, jeg er autoritær, men ikke diktatorisk. Metoden, kritikerne refererer til, hedder spejling, hvor jeg spejler elevernes følelser og giver dem min oplevelse af dem. F.eks. du er vred!? Du er ked af det!? Du er glad!? En anerkendt metode som træner skuespilleren til hurtigere at få fat i de egentlige følelser, der udspiller sig i rollen.«

Kritikerne siger, at du bruger gruppedynamik til at vende en gruppe mod de enkelte elever. Hvad siger du til den kritik?

»Ja, jeg arbejder med gruppedynamikken,

også den kan af og til bruges som spejling. Jeg vil dog klart afvise, at jeg bruger disse øvelser som angreb mod kritiske elever, for kritik er altid velkommen.«

Hvor mange elever har du haft på dit center?

»Siden 1995 har jeg haft ca. 2.000 deltagere på kurser og uddannelser. Ca. 1 procent af disse har været utilfredse.«

Er det korrekt, at du har haft seksuelle forhold til elever?

»Mit sexliv er privat. Jeg har aldrig haft elever under 18 år og har ikke begået noget strafbart eller udnyttet nogen. Mine elever er voksne mennesker, der frit kan tage stilling – hvis det er det, du spørger om. Min principielle holdning er dog, at det ikke er klogt for en lærer at indlede forhold til sine elever.«

Hvorfor kan eleverne ikke få refunderet en del af kursusafgiften, hvis de vælger at træde ud af holdet?

»Det er ganske almindelig kutyme. Du får jo heller ikke penge tilbage, hvis du køber et års abonnement til fitness og ikke bruger det. De elever, jeg derimod har måttet bede om at forlade uddannelsen, har naturligvis fået de-

res penge tilbage.«

Vil du ændre noget ved din undervisning på baggrund af kritikken?

»En del af kritikken er over otte år gammel. Meget har ændret sig på skolen siden da, og da jeg kun er interesseret i tilfredse elever, tager jeg også den her videregående kritik til efterretning. Jeg vil gerne se på, om der er øvelser og andre ting i uddannelsen, der bør ændres – bl.a. i dialog med de nuværende elever.«

“

Ja, jeg er autoritær, men ikke diktatorisk.

Barbara Siebenthal

Elever har fortalt om øvelser, hvor de har optrådt helt eller delvist nøgne. Øvelser med klare seksuelle undertoner, som eleverne fandt grænseoverskridende. Har den slags øvelser

fundet sted?

»Vi er igen otte år tilbage. Dengang var der én øvelse, hvor vi arbejdede med det mandlige og kvindelige og nøgenhed. Det er der for så vidt ikke noget unormalt i, når vi taler teater og skuespil – nøgenhed er en del af de udfordringer, man kan komme ud for i teaterverdenen. Det var dog en enkelt øvelse, og jeg har ikke siden gentaget den.«

kkh@berlingske.dk

lin@berlingske.dk